

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2021/1092

af 11. juni 2021

om fastlæggelse af kriterierne og proceduren for meddelelse om afvigelser fra internationale normer vedtaget af Organisationen for International Civil Luftfart på luftfartssikkerhedsområdet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 100, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Konventionen angående international civil luftfart, som blev undertegnet i Chicago den 7. december 1944 og regulerer den internationale lufttransport (»Chicagokonventionen«), trådte i kraft den 4. april 1947. Organisationen for International Civil Luftfart (»ICAO«) blev oprettet ved nævnte konvention.
- (2) EU-medlemsstaterne er kontraherende parter i Chicagokonventionen og kontraherende stater i ICAO, mens Unionen har observatørstatus i visse ICAO-organer.
- (3) I henhold til artikel 54 i Chicagokonventionen kan ICAO-Rådet vedtage internationale normer (»normer«) og anbefalede fremgangsmåder for luftfart og føje dem som bilag til Chicagokonventionen (»ICAO-bilagene«), navnlig for så vidt angår civil luftfartssikkerhed.
- (4) I henhold til artikel 90 i Chicagokonventionen træder ethvert ICAO-bilag eller enhver ændring af et ICAO-bilag i kraft tre måneder efter, at bilaget eller ændringen er forelagt de kontraherende ICAO-stater, eller ved udløbet af en sådan længere periode, som ICAO-Rådet måtte fastsætte, medmindre et flertal af ICAO's kontraherende stater i mellemtiden giver meddelelse om, at de ikke er indforstået hermed.
- (5) Når normer er vedtaget og er trådt i kraft, er de bindende for alle ICAO's kontraherende stater, herunder alle EU-medlemsstaterne, i overensstemmelse med og inden for de grænser, der er fastsat i Chicagokonventionen.
- (6) I henhold til artikel 38 i Chicagokonventionen skal enhver kontraherende stat i ICAO, der ikke anser det for muligt i enhver henseende at antage nogen international norm eller at bringe sine egne forskrifter eller metoder i fuld overensstemmelse med en international norm, efter at denne er blevet ændret, eller som anser det for nødvendigt at indføre forskrifter eller metoder, der i en bestemt henseende afviger fra dem, der er fastsat ifølge en norm, straks give ICAO meddelelse om afvigelserne mellem dens egne forskrifter eller praksis og de ifølge internationale normer fastsatte. I tilfælde af ændringer i normer skal enhver stat, der ikke foretager de fornødne ændringer i sine egne forskrifter eller metoder, meddele dette til ICAO-Rådet inden 60 dage efter antagelsen af ændringen i normen, eller meddele, hvilke skridt den agter at foretage sig.
- (7) ICAO's interne regler, navnlig de frister, som ICAO har fastsat for ICAO's kontraherende stater vedrørende meddelelse om afvigelser fra normer, samt antallet af afvigelser på luftfartssikkerhedsområdet, der skal meddeles hvert år, gør det vanskeligt at fastlægge den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i en rådsafgørelse baseret på traktatens artikel 218, stk. 9, rettidigt for hver afvigelse, der skal meddeles. Desuden vedrører de normer, som ICAO-Rådet har vedtaget på luftfartssikkerhedsområdet, i vid udstrækning spørgsmål, der henhører under Unionens enekompetence. Det er derfor effektivt og hensigtsmæssigt at fastlægge en ramme for de kriterier og den fremgangsmåde, der skal følges ved meddelelse om afvigelser fra normer på luftfartssikkerhedsområdet, der henhører under Unionens enekompetence, uden at dette berører medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser i henhold til Chicagokonventionen.

- (8) I betragtning af luftfartssikkerhedssektoren særlige karakter i forhold til de andre sektorer, som ICAO beskæftiger sig med, navnlig det store antal normer, som ICAO-Rådet har vedtaget inden for denne sektor, og det antal afvigelser, hvorom der skal gives meddelelse hvert år, vedrører denne afgørelse alene luftfartssikkerhedsområdet for at strømline processerne og håndtere talrige meddelelser på en effektiv måde. På ICAO-niveau er luftfartssikkerhedsnormerne hovedsagelig indeholdt i ICAO's bilag 1, 6, 8, 14, 18 og 19. På EU-niveau afspejles kravene i disse normer hovedsageligt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1139 ⁽¹⁾ og i de gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter, der vedtages på grundlag heraf, navnlig i Kommissionens forordning (EU) nr. 1178/2011 ⁽²⁾, (EU) nr. 748/2012 ⁽³⁾, (EU) nr. 965/2012 ⁽⁴⁾, (EU) nr. 139/2014 ⁽⁵⁾, (EU) nr. 452/2014 ⁽⁶⁾, (EU) nr. 1321/2014 ⁽⁷⁾ og (EU) 2015/640 ⁽⁸⁾ samt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2111/2005 ⁽⁹⁾ og (EU) nr. 376/2014 ⁽¹⁰⁾.
- (9) Denne afgørelse bør desuden begrænses til de holdninger, der skal indtages på Unionens vegne i ICAO på områder, hvor Unionen har enekompetence.
- (10) Afvigelser fra normer vedtaget af ICAO-Rådet kan skyldes EU-ret som følge af vedtagelsen af en ny eller ændret norm i dette råd eller en ændring af EU-retten. I forbindelse med sådanne afvigelser bør den holdning, der skal indtages på Unionens vegne, baseres på et skriftligt dokument, som Kommissionen i god tid forelægger Rådet til drøftelse og godkendelse.
- (11) Afvigelser fra normer, som ICAO-Rådet har vedtaget på luftfartssikkerhedsområdet, kan også skyldes nationale foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 71 i forordning (EU) 2018/1139 i tilfælde af hastende uforudseelige omstændigheder, hvor disse foranstaltninger afviger fra normer, og som derfor gør det påkrævet, at afvigelser meddeles ICAO i henhold til Chicagokonventionens artikel 38. Det er derfor også passende at fastlægge i denne afgørelse, hvilken fremgangsmåde der skal følges ved definitionen af sådanne afvigelser. Denne

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1139 af 4. juli 2018 om fælles regler for civil luftfart og oprettelse af Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur og om ændring af forordning (EF) nr. 2111/2005, (EF) nr. 1008/2008, (EU) nr. 996/2010, (EU) nr. 376/2014 og direktiv 2014/30/EU og 2014/53/EU og om ophævelse af forordning (EF) nr. 552/2004 og (EF) nr. 216/2008 og Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 (EUT L 212 af 22.8.2018, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1178/2011 af 3. november 2011 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyvebesætninger i civil luftfart i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 311 af 25.11.2011, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 748/2012 af 3. august 2012 om gennemførelsesbestemmelser for luftdygtigheds- og miljøcertificering af luftfartøjer og hermed forbundet materiel, dele og apparatur og for certificering af konstruktions- og produktionsorganisationer (EUT L 224 af 21.8.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 965/2012 af 5. oktober 2012 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyveoperationer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 296 af 25.10.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 139/2014 af 12. februar 2014 om fastsættelse af krav og administrative procedurer for flyvepladser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 44 af 14.2.2014, s. 1).

⁽⁶⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 452/2014 af 29. april 2014 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for tredjelandsoverflyvere i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 (EUT L 133 af 6.5.2014, s. 12).

⁽⁷⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1321/2014 af 26. november 2014 om vedvarende luftdygtighed af luftfartøjer og luftfartøjsmateriel, -dele og -apparatur og om godkendelse af organisationer og personale, der deltager i disse opgaver (EUT L 362 af 17.12.2014, s. 1).

⁽⁸⁾ Kommissionens forordning (EU) 2015/640 af 23. april 2015 om supplerende luftdygtighedsspecifikationer for en given type operationer og om ændring af forordning (EU) nr. 965/2012 (EUT L 106 af 24.4.2015, s. 18).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2111/2005 af 14. december 2005 om opstilling af en fællesskabsliste over luftfartsselskaber med driftsforbud i Fællesskabet og oplysning til passagerer om det transporterende luftfartsselskabs identitet, samt ophævelse af artikel 9 i direktiv 2004/36/EF (EUT L 344 af 27.12.2005, s. 15).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 376/2014 af 3. april 2014 om indberetning og analyse af samt opfølgning på begivenheder inden for civil luftfart, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 996/2010 og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/42/EF, Kommissionens forordning (EF) nr. 1321/2007 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1330/2007 (EUT L 122 af 24.4.2014, s. 18).

fremgangsmåde bør afhænge af omfanget og varigheden af de nationale foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, og bør gøre det muligt for medlemsstaterne straks at opfylde deres internationale forpligtelser i henhold til Chicagokonventionens artikel 38. Denne procedure bør ikke berøre betingelserne og proceduren i artikel 71 i forordning (EU) 2018/1139.

- (12) De afvigelser, der skal meddeles til ICAO, bør navnlig baseres på oplysninger fra Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur i overensstemmelse med artikel 90, stk. 4, i forordning (EU) 2018/1139, hvor det er relevant. Afvigelse bør følge det format, som ICAO har fastlagt i sin formular om meddelelse af overensstemmelse eller afvigelse (Form on Notification of Compliance With or Differences) eller i systemet »Electronic Filing of Differences«, hvis ICAO finder dette påkrævet. Hvis den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i henhold til denne afgørelse, fastlægges i et skriftligt dokument, som Kommissionen forelægger Rådet til drøftelse og godkendelse, bør det i et sådant dokument angives, hvor det er relevant og fra sag til sag, om medlemsstaterne bør indrømme fleksibilitet til at give meddelelse om de pågældende afvigelser. Desuden bør Kommissionen bestræbe sig på at påbegynde udarbejdelsen af et sådant dokument hurtigst muligt, så der er tilstrækkelig tid til en sådan forberedelse, herunder gennemførelse af eventuelle relevante høringer på ekspertniveau.
- (13) Gennemførelsen af denne afgørelse bør ikke medføre en tilsidesættelse af medlemsstaternes forpligtelser i henhold til EU-retten eller deres internationale forpligtelser i henhold til Chicagokonventionen, navnlig med hensyn til overholdelse af fristen for at give ICAO meddelelse om afvigelser.
- (14) Denne afgørelse bør finde anvendelse i en begrænset periode, nemlig indtil efter ICAO-Rådets samling efter den næste ICAO-forsamling, så Rådet kan vurdere effektiviteten af denne afgørelse og på grundlag af et forslag fra Kommissionen beslutte, om dens anvendelse skal forlænges eller ej, eller om den på anden måde skal ændres —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Organisationen for International Civil Luftfart (»ICAO«) for så vidt angår meddelelse om afvigelser fra normerne i bilag 1, 6, 8, 14, 18 og 19 til konventionen angående international civil luftfart (»Chicagokonventionen«), for så vidt sådanne normer henhører under Unionens enekompetence på luftfartssikkerhedsområdet, fastlægges i overensstemmelse med kriterierne og proceduren i artikel 2 og 3 i denne afgørelse.

Artikel 2

Hvis EU-retten afviger fra de normer, der er omhandlet i artikel 1 i denne afgørelse, og meddelelse til ICAO om afvigelser fra disse normer derfor er påkrævet i henhold til Chicagokonventionens artikel 38, forelægger Kommissionen i god tid og mindst to måneder før en af ICAO fastsat frist for meddelelse om afvigelser Rådet et skriftligt dokument til drøftelse og godkendelse, der navnlig bygger på de oplysninger, som Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) har fremlagt i henhold til artikel 90, stk. 4, i forordning (EU) 2018/1139, hvis det er relevant, med angivelse af de detaljerede afvigelser, som ICAO skal gives meddelelse om.

Artikel 3

1. Hvis en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 71 i forordning (EU) 2018/1139 træffer nationale foranstaltninger, hvorved der indrømmer fritagelser for individuelle fysiske eller juridiske personer eller med en samlet varighed på ikke over otte måneder, og hvis disse nationale foranstaltninger afviger fra de normer, der er omhandlet i artikel 1 i denne afgørelse, og kræver meddelelse om afvigelser fra disse normer i overensstemmelse med Chicagokonventionens artikel 38, meddeler den pågældende medlemsstat straks Kommissionen enhver afvigelse, hvorom den har givet meddelelse.

2. Hvis de dispensationer, der er indrømmet i henhold til artikel 71 i forordning (EU) 2018/1139, finder generel anvendelse, og deres samlede varighed overstiger otte måneder, forelægger Kommissionen senest to uger efter, at den berørte medlemsstat har underrettet den om disse dispensationer i overensstemmelse med artikel 71, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1139, Rådet et skriftligt dokument til drøftelse og godkendelse, der navnlig bygger på de oplysninger, som EASA har fremlagt i henhold til artikel 90, stk. 4, i nævnte forordning, samt oplysninger fra medlemsstaterne i henhold til artikel 71 i nævnte forordning, hvori der redegøres for de detaljerede afvigelser, hvorom ICAO skal underrettes.

Artikel 4

Gennemførelsen af denne afgørelse medfører ikke brud på medlemsstaternes forpligtelser i henhold til EU-retten eller deres internationale forpligtelser i henhold til artikel 38 i Chicagokonventionen.

Artikel 5

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i ICAO, fremføres af medlemsstaterne.

Artikel 6

Denne afgørelse finder anvendelse indtil den 30. november 2022. På forslag af Kommissionen kan Rådet forlænge dens anvendelse eller på anden måde ændre den.

Artikel 7

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 11. juni 2021.

På Rådets vegne
J.P. MATOS FERNANDES
Formand
